

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی
مورخ ۱۷ مارچ ۲۰۲۰
متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتاد و چهارم

موضوع اجندا: ۳۶

وضعیت افغانستان

شورای امنیت

سال هفتاد و پنجم

وضعیت در افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی عمومی

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه ۲۴۸۹ (۲۰۱۹) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی خواسته شده تا هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان گزارش بدهد.
۲. این گزارش اطلاعات تازه‌ی را در رابطه به فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول اقدامات سیاسی، بشردوستانه، توسعه‌ی و حقوق بشری از زمان گزارش قبلی (A/72/392-S/2017/783) که به تاریخ ۱۰ سپتامبر ۲۰۱۹ ارائه شده بود، الی ختم فبروی ۲۰۱۰ فراهم می نماید.

۲. انکشافات مرتبط

۳. در طول دوره‌ی گزارشدهی، ابهام و بلاتکلیفی در حول روند انتخابات و ادامه‌ی گفتگوها میان ایالات متحده امریکا و طالبان سرخط انکشافات سیاسی در افغانستان بود. به تاریخ ۱۸ فبروری، کمیسیون مستقل انتخابات اعلان کرد که اشرف غنی با کسب ۵۰.۶۴ درصد آراء، برای دومین دور برنده انتخابات ریاست جمهوری می باشد. رئیس اجرائیه عبدالله عبدالله با "غیرقانونی" خواندن این نتایج، آن را رد کرد و اعلان کرد که در نظر دارد تا حکومت موازی "فراگیر" را تشکیل دهد. در عین زمان، گفتگوها میان ایالات متحده و طالبان به تاریخ ۶ دسامبر از سر گرفته شد. پس از کاهش خشونت ها سر از ۲۲ فبروری، هر دو طرف توافقنامه‌ی را به تاریخ ۲۲ فبروری در دوحه پیرامون

جدول زمانی برای خروج نیروهای های خارجی و تضمینات ضد تروریستی به امضاء رسانیدند. در عین زمان، افغانستان و ایالات متحده اعلامیه‌ی مشترک را در کابل امضاء کردند که در آن روی ادامه‌ی حمایت از افغانستان مجدداً تأکید صورت گرفت. این انکشافات باید زمینه را برای گفتگوهای بین‌الافغانی مساعد سازد. وضعیت امنیتی افغانستان کماکان شکنند باقی ماند چنانچه تعداد روز افزون رویداد های امنیتی مشخصاً در حوزه های جنوبی، شمالی و شرقی کشور قبل از آغاز کاهش خشونت های، به وقوع پیوست. در طول سال ۲۰۱۹، هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) به تعداد ۱۰۳۹۲ مورد تلفات ملکی را ثبت کرد که ۵ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. وضعیت حقوق بشری [در کشور] کماکان وخیم باقی ماند.

الف. انکشافات سیاسی

۴. به تاریخ ۲۲ دسامبر، کمیسیون مستقل انتخابات نتایج ابتدائی انتخابات ریاست جمهوری مورخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۹ اعلان نمود و گزارش داد که آقای غنی ۵۰.۶۴ درصد آراء را کسب کرده در حالی که آقای عبدالله ۳۹.۵۲ درصد آراء را به دست آورده است. به تعقیب آن، بعضی از کاندیدا های ریاست جمهوری توقف روند تفتیش و بازشماری را طولانی ساختند و روند سه روزه برای ارائه شکایات شان به کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی را آغاز نمودند. کمیسیون شکایات در مجموع ۱۶۵۴۵ شکایت را ثبت کرد که بیشتر آن مربوط تیم های آقای عبدالله (۵۵۶۴ شکایت)، گلبدین حکمیتار (۳۷۱۱ شکایت) و آقای غنی (۳۳۰۲ شکایت) بود.
۵. به تاریخ ۱۴ جنوری، کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی اعلان کرد که دفاتر ولایتی کمیسیون روند رسیدگی به شکایات در تمامی ۳۴ ولایت را تکمیل کرده که در نتیجه ۹۸۶۶ شکایت (۶۰ درصد) را به دلیل عدم مدارک کافی رد نمود و [آرای] ۱۰۹ محل رای دهی را بی اعتبار ساخت. این امر آغازگر میعاد سه روزه برای ارائه استیناف خواهی در برابر تصامیم گرفته شده، بود.
۶. به تاریخ ۴ فبروری، گروه حمایت از انتخابات که ریاست آن را یوناما به عهده داشته و تمویل کنندگان کلیدی عضویت آن را دارد، اعلامیه‌ی را صادر کرده و در آن از نهاد های انتخاباتی خواست تا از بیطرفی، شفافیت و رعایت قانون انتخابات اطمینان حاصل نمایند. این گروه از طرف های ذیدخل خواست تا به استقلالیت نهاد های انتخاباتی احترام بگذارند.
۷. به تاریخ ۵ فبروری، کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی هفت تصمیم در مورد رسیدگی به ۶۲۹۲ شکایت استینافی را که شامل کتگوری های مختلف می شود، اعلان کرد. این تصامیم اساساً در مورد شکایت پیرامون ۱۳۷۶۳۰ رای مشکوک، ۱۰۲۰۱۲ رای که گفته می شود خارج از زمان رای دهی استفاده شده، آرای ۲۴۲۳ محل رای دهی که بایومتریک رای دهندگان گرفته نشده، و مواردی که تعداد رای دهندگان در دستگاه های بایومتریک با تعداد رای دهندگان در ورق نتایج متفاوت بود، می باشد. به اساس فیصله این کمیسیون، ۳۱۱ محل رای دهی که آرای مشکوک در آن وجود دارد و ۱۰۸۶ محل رای دهی که آرای خارج از وقت در آن وجود داشت، باید مورد تفتیش ویژه قرار گرفته و همچنان ۲۹۸ محل رای دهی که آرای آن ثبت بایومتریک نشده بود، باید مورد بازشماری قرار می گرفت. تصامیم کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی به کمیسیون مستقل انتخابات هدایت داد تا تفتیش ویژه را روی دست گرفته و نتایج را رسماً اعلان نماید.

۸. به تعقیب این تصامیم، موسسات داخلی ناظر و ناظرین کاندیداها نگرانی شان را در مورد شفافیت و مبنای حقوقی این تصامیم ابراز کردند. تیم های آقای عبدالله، آقای حکمتیار و آقای نبیل فیصله های کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی را رد کرده و اذعان نمودند که این تصامیم تحت نفوذ سیاسی اتخاذ شده است. اختلافات میان چند عضو کمیسیون بالای نحوه [رسیدگی] علنی شد که این امر بیشتر باعث بی اعتمادی مردم بالای روند انتخابات گردید. چندین تکت انتخاباتی به شمول تکت آقای عبدالله از اشتراک در روند تفتیش و بازشماری ویژه آرای تحت منازعه اباء ورزیدند و نحوه عملکرد [کمیسیون را] تحت پرسش قرار دادند.
۹. پس از نهائی شدن تفتیش و بازشماری ویژه به روزهای ۱۶ و ۱۷ فبروری، کمیسیون مستقل انتخابات به تاریخ ۱۸ فبروری اعلان کرد که آقای غنی با کسب مجموعی ۵۰.۶۴ درصد آراء، برای دومین بار برنده انتخابات ریاست جمهوری می باشد. آقای عبدالله ۳۹.۵۲ درصد آراء را کسب نمود. کمیسیون تأیید کرد که ۱.۸ میلیون آرای معتبر استفاده شده بود که ۳۱.۵ درصد آن مربوط خانم ها می شد. نتایج انتخابات پس از روند طولانی اعلان شد که بیش از چهار ماه وقت را پس از برگزاری انتخابات به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۹ گرفت.
۱۰. پس از اعلان نتایج، آقای غنی آمادگی خویش مبنی بر ایجاد حکومت قوی و کار برای اتحاد را اعلان کرده و ابراز داشت که اشتراک زنان [در حکومت] نهایت مهم و ضروری خواهد بود. آقای عبدالله نتایج را رد کرده و آن را "غیرقانونی" خواند و تکت ثبات و همگرایی خویش را به اساس "آرای پاک" به عنوان برنده اعلان نمود و تصمیم خویش مبنی بر ایجاد حکومت موازی "فراگیر" را اعلان کرد. متعاقباً، تکت وی اعلان تعیین تعدادی از والیان را آغاز کرد. همکاران بین المللی به شمول ملل متحد از طرف های ذیدخل خواست تا شکیبائی نشان داده و اختلافات شان را از طریق گفتگو حل نمایند و به احکام قانون اساسی احترام بگذارند.
۱۱. در دوره ای گزارشده، تلاش ها برای پایان بخشیدن به اختلافات و رسیدن به توافق سیاسی سرعت گرفت و تلاش های داخلی و بین المللی بیشتر شد. گفتگو های رسمی میان ایالات متحده و طالبان به تاریخ ۶ دسامبر در دوحه مجدداً از سر گرفته شد. به تاریخ ۱۲ دسامبر، زلمی خلیلزاد، نماینده ویژه ایالات متحده برای صلح افغانستان "وقفه کوتاه" در گفتگو ها را اعلان نمود و خاطر نشان کرد که "طالبان باید نشان دهند که میل و توانائی پاسخ به خواست مردم افغانستان به صلح را دارند". گفتگو ها در اواسط جنوری پس از رایزنی داخلی میان رهبری طالبان پیرامون جزئیات کاهش خشونت پیشنهاد شده، دوباره آغاز شد.
۱۲. آقای خلیلزاد به نشست با افراد ذیدخل در افغانستان و منطقه ادامه داد. در جریان سفر هایش به کابل در ۱۷ و ۱۸ دسامبر، ۱ و ۲ فبروری، و از ۱۸ الی ۲۷ فبروری، وی به آقای غنی، آقای عبدالله و سایر چهره های سیاسی افغانستان در مورد گفتگو های دوحه و تلاش ها برای کاهش خشونت ها و زمینه سازی برای گفتگو های بین الافغانی معلومات مختصر ارائه کرد. موصوف تأکید نمود که به منظور آمادگی برای گفتگو های بین الافغان، افغان ها باید به تمرکز روی ایجاد تیم مذاکره کننده فراگیر ادامه دهند. آقای خلیلزاد به تاریخ ۱۳ دسامبر، ۳۱ جنوری و ۱۷ و ۱۸ فبروری به پاکستان نیز سفر کرد و در آنجا با شاه محمود قریشی، وزیر امور خارجه؛ قمر جاوید باجوه، لوی درستیز؛ و سایر مقامات ملاقات کرده و روی تلاش های متقابل برای حمایت از کاهش خشونت ها و آتش بس عمومی پس از گفتگو های بین الافغانی بحث و گفتگو نمود.
۱۳. موضوع کاهش خشونت ها در مقایسه با آتش بس، واکنش های متفاوتی را برانگیخت. سخنگوی آقای غنی اظهار داشت که آتش بس پیش شرط برای آغاز گفتگو های بین الافغانی می باشد در حالی که آقای عبدالله ابراز داشت

که کاهش در خشونت به شرطی قابل قبول خواهد بود که موضوع آتش بس در گفتگوها مورد بحث قرار گیرد. به تاریخ ۱۱ فبروری، آقای غنی از انکشافات در گفتگوها میان ایالات متحده و طالبان استقبال نموده و اذعان داشت که افغانستان "گام های بعدی را به گونه‌ی مدیریت خواهد کرد که در کل از روند صلح به گونه‌ی مثبت حمایت صورت گیرد". آقای عبدالله نیز از انکشافات در گفتگوها پیرامون کاهش خشونت ها استقبال کرده و ابراز امیدواری نمود که طالبان از این فرصت استفاده نمایند. به تاریخ ۱۸ فبروری، دولت علناً از کاهش خشونت ها حمایت کرده و اظهار داشت که گفتگوهای بین الافغانی نیازمند آتش بس می باشد. گفتگوها پیرامون تشکیل تیم مذاکره کننده فراگیر با دولت و سایر فعالین سیاسی ادامه یافت در حالی که احزاب برنامه های شان برای گفتگوهای بین الافغانی را شریک ساختند.

۱۴. همکاران بین المللی یک بار دیگر بر تعهد شان مبنی بر صلح در افغانستان تاکید کردند. به تاریخ ۲۸ جنوری، بینز ستالنتبرگ، سرمنشی سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) بار دیگر روی تعهد این سازمان به ادامه‌ی حمایت از فراهم سازی شرایط برای صلح در افغانستان تاکید نمود. در نشست مورخ ۳۰ جنوری بروکسل، اتحادیه اروپا و کشور های عضو ناتو یک بار دیگر از روند صلح و مذاکره فراگیر بین الافغانی حمایت کردند. به تاریخ ۱۳ فبروری، هم پیمانان و کشور های همکار ناتو در جلسه‌ی در بروکسل ماموریت حمایت قاطع را مورد بحث قرار داده و "تعهد قوی شان از امنیت و ثبات دراز مدت افغانستان" را اعلان کردند. آقای ستالنتبرگ تاکید نمود که تمرکز روی آموزش و حمایت مالی از نیروهای امنیتی افغانستان ادامه خواهد یافت. در کنفرانس امنیتی مونیخ که در ۱۵ فبروری دایر شد، آقای ستالنتبرگ احتمال کاهش میزان نیروهای ناتو به منظور زمینه سازی گفتگوهای بین الافغانی را در صورتی پذیرفت که طالبان خواست و توانائی در کاهش خشونت ها را از خود نشان داده و برای صلح تلاش نمایند.

۱۵. به تاریخ ۲۱ فبروری، مایک پامپیو، وزیر خارجه ایالات متحده اعلان کرد که هیئت مذاکره کننده ایالات متحده با طالبان روی "کاهش چشمگیر خشونت ها در سراسر افغانستان" به تفاهم رسیده است. وی اظهار داشت که پس از ختم دوره‌ای کاهش خشونت ها، توقع می رود که توافقنامه‌ی میان ایالات متحده و طالبان به امضاء برسد. طالبان اعلامیه‌ی را صادر کرده و در آن توافق [با ایالات متحده] را تأیید کرده و به جنگجویان هدایت های لازم را داد؛ در اعلامیه همچنان خاطر نشان شده که طرف ها "زمینه را برای گفتگوهای بین الافغانی هموار می سازند". به تاریخ ۲۱ فبروری، آقای غنی از کاهش خشونت ها استقبال کرده و به مردم اطمینان داد که نیروهای امنیتی کشور این توافقنامه را رعایت خواهند کرد و افزود که پذیرفتن کاهش خشونت ها توسط طالبان "گامی مهم به سوی نیل به آتش بس و تامین صلح پایدار" بود. به تاریخ ۲۲ فبروری، دوره‌ای کاهش خشونت ها آغاز شد.

۱۶. به تاریخ ۲۹ فبروری، ایالات متحده و طالبان توافقنامه تامین صلح در افغانستان را در دوحه امضاء کردند که شامل کاهش تعداد نیروهای ایالات متحده به ۸۶۰۰ عسکر و کاهش متناسب تعداد نیروهای ائتلاف در ظرف ۱۳۵ روز بود که خروج کامل نیروهای بین المللی را در ظرف نه و نیم ماه در قبال داشت مشروط بر اینکه طالبان تعهدات متعدد مبنی بر مبارزه با تروریسم را رعایت نمایند. در همان روز، جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده امریکا اعلامیه‌ی مشترک تامین صلح در افغانستان را صادر کردند که در آن دولت افغانستان، ایالات متحده و کشور های ائتلاف ابراز داشتند که در صورت عملی شدن تعهدات طالبان در توافقنامه میان ایالات متحده و طالبان، نیاز به تعداد فعلی نیروهای نظامی بین المللی برای تامین امنیت نمی باشد. امضاء کنندگان اعلامیه‌ی مشترک همچنان روی تعهد ایالات متحده مبنی بر حمایت از نیروهای امنیتی افغانستان و سایر نهاد های دولتی تاکید کردند. در هر دو سند تلاش های ایالات متحده در زمینه‌ی تسهیل گفتگو میان افغانستان و طالبان پیرامون تدابیر اعتماد سازی برجسته شده که این تلاش ها شامل رهایی احتمالی زندانیان طالبان قبل از گفتگوهای بین الافغانی و همچنان تلاش

های دیپلوماتیک برای رفع تحریم های شورای امنیت بالای اعضای طالبان می شود. توقع می رود که زمان و نحوه آتش بس دائمی در گفتگو های بین الافغانی مورد بحث قرار گیرد.

۱۷. حرکت های محلی به دادخواهی شان برای صلح ادامه داند. در طول دوره ای گزارشده، نمایندگان محل، فعالان و حرکت های اجتماعی بحث هایی را با مردم محل دایر کرده و برنامه هایی را برای کسب حمایت از روند فراگیر صلح روی دست گرفتند. به تاریخ ۲۴ دسامبر، ۲۷ عضو حرکت صلح مردمی در ولایت فراه هنگامی ربوده شدند که مصروف رایزنی با مردم بودند و بعد از دو روز رها شدند. به تاریخ ۱۶ فبروری در ولایت غزنی، اعضای حرکت صلح مردمی مراسمی را در حمایت از صلح روی دست گرفتند که در آن الی ۴۰۰ تن از ملیت های پشتون، هزاره و تاجک اشتراک نموده بود. اشتراک کنندگان خواهان صلح پایدار، آتش بس و ختم خشونت ها شدند.

۱۸. یوناما به گفتگو با افراد ذبصلاح در سطح کشور، منطقه و جهان به منظور حمایت از کاهش خشونت ها و تسریع گفتگو های بین الافغانی، ادامه داد. به تاریخ ۲۸ دسامبر، تادامیچی یاماموتو، نماینده ویژه من برای افغانستان در مورد روند صلح، محافظت افراد ملکی و دسترسی به کمک های بشردوستانه با نمایندگان طالبان در دوحه ملاقات کرد. به تاریخ ۱۷ جنوری، وی نشست گروه فرستاده ها و نمایندگان ویژه برای افغانستان را در دوحه دایر کرد تا حمایت بین المللی برای روند صلح و گام های بعدی را مورد بررسی قرار دهد. در جریان سفر به جمهوری اسلامی ایران از ۲۶ الی ۲۸ جنوری و سفر به پاکستان از ۱۶ الی ۱۹ فبروری، موصوف گفتگو هایی را در مورد روند صلح با محمد جواد ظریف، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران و شاه محمود قریشی، وزیر امور خارجه پاکستان و سایر مقامات برگزار نمود.

۱۹. در جریان دوره ای گزارشده، یوناما از طریق هشت برنامه محلی صلح، به حمایت از مقامات و اجتماعات ولایتی پیرامون حل و فصل منازعات ادامه داد. در ولایت هلمند، یوناما برنامه ای را برای گفتگو میان علمای دینی و زنان به منظور ترویج تلاش های محلی به هدف کاهش خشونت و افزایش نقش زنان، جوانان و اقلیت ها در حمایت از صلح، دایر کرد. در ولایت های هرات، بادغیس، غور و فراه، یوناما با بیش از ۱۰۰۰ خانم برای پنج ماه کار کرد تا آنها را در راستای طرح دیدگاه شان پیرامون صلح همکاری نماید. به تاریخ ۹ جنوری، ۱۰۰ اشتراک کننده قطعنامه ای ۱۳ ماده ای را صادر کردند که در آن نیاز بر حفظ دستاورد های ۱۸ سال گذشته، رسیدگی به جنایات گذشته، حصول اطمینان از روند صلح متمرکز بر متضررین، و ایجاد میکانیزم نظارت از هر گونه توافق احتمالی صلح برجسته شده بود. از ۱۵ الی ۱۷ دسامبر، یوناما ورکشاپی را مشترکاً با زنان افغان در کابل پیرامون سهمگیری استراتژیک در روند صلح تدویر کردند. به تاریخ ۱۲ فبروری، ماموریت ملل متحد زمینه گفتگو با اتحادیه ملی تساوی جنسیت (National Masculinity Alliance) را مساعد ساخت؛ اتحادیه مذکور مجموعه ای از نمایندگان جامعه مدنی، علمای دینی، مقامات دولتی و سکتور خصوصی می باشد. اشتراک کنندگان توافق کردند که گروهی از قهرمانان مرد به شمول رهبران مذهبی را گرد هم جمع کنند تا تساوی جنسیت را ترویج داده و سهمگیری موثر زنان در روند صلح را تقویت بخشد. به تاریخ ۲۰ فبروری، یوناما زمینه رایزنی با رهبران دولت و جامعه مدنی به شمول فعالین زن را به منظور حمایت از نقش رهبری زنان در دولت و گفتگو های بین الافغانی در آینده، دایر کرد.

۲۰. دولت تعدادی از تعیینات جدید را روی دست گرفت. به تاریخ ۱۴ جنوری، آقای غنی سرپرست جدید برای معینیت وزارت امور داخله، لوی درستیز وزارت دفاع و رئیس تعلیمات وزارت امور داخله را گماشت. به تاریخ ۲۱ جنوری، وی محمد هارون چخانسوری را منحیث سرپرست وزارت امور خارجه تعیین کرد. محمد یم شمس به عنوان سرپرست وزارت ترانسپورت و هوانوردی ملکی و خان محمد نکل منحیث سرپرست وزارت انرژی و آب نیز تعیین

شدند. به تاریخ ۳۰ دسامبر، پارلمان وزارت دولت در امور صلح را به عنوان نهاد مستقل بودجوی دولت تصویب کرد. به تاریخ ۸ جنوری، آقای غنی فرمانی را توشیح کرد که به وزارت هدایت میداد که موضوعات مربوط به صلح را در تمام وزارت های ذیربط هماهنگی نماید. به تاریخ ۲۲ جنوری، پارلمان بودجه‌ی سال مالی ۲۰۲۰ را که شامل بودجه‌ی آن وزارت می شد، تصویب کرد. پارلمان کمیته‌ی صلح را نیز به منظور حمایت از تلاش های صلح ایجاد کرد و نخستین نشست آن به تاریخ ۱۴ جنوری برگزار شد.

ب. امنیت

۲۱. وضعیت امنیتی حساس و شکنند باقی ماند. از ۸ نوامبر الی ۶ فبروری، یوناما ۴۹۰۷ رویداد های امنیتی را ثبت کرد که این ارقام مشابه با آمار سال گذشته می باشد. بیشترین این رویداد ها در حوزه جنوب کشور به وقوع پیوست که به تعقیب آن حوزه های شمال و شرق قرار دارد که مجموعاً ۶۸ درصد کل رویداد ها را تشکیل می دهد. بیشترین مناطق فعال که این رویداد ها در آن به وقوع پیوست، ولایت های کندهار، هلمند و ننگرهار می باشد. با تغییرات اقلیمی در ماه های زمستان، درگیری ها نیز در اواخر ۲۰۱۹ و اوایل ۲۰۲۰ کاهش یافت. به تاریخ ۲۲ فبروری کاهش خشونت ها در سراسر کشور در نتیجه‌ی گفتگو ها میان ایالات متحده و طالبان و در مشوره با دولت افغانستان آغاز شد.

۲۲. رویکرد های معمول بدون تغییر باقی ماندند چنانچه ۲۸۱۱ درگیری مسلحانه که ۵۷ درصد کل رویداد ها را تشکیل می داد، ۴ درصد کاهش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان می دهد. استفاده از مواد منفجره تعبیه شده دومین بیشترین نوع رویداد ها باقی ماند چنانچه ۲۱ درصد افزایش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ نشان می دهد در حالیکه حملات انتحاری الی ۲۵ درصد کاهش یافت. ۳۳۰ حمله هوائی توسط نیروهای هوائی نظامی افغان و بین المللی در جریان دوره‌ای گزارشدهی بیانگر ۱۸ درصد کاهش در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ بود. ۴۴ درصد حملات هوائی در ولایت های هلمند، کندهار و فراه به وقوع پیوست.

۲۳. به تاریخ ۳۱ دسامبر، گفته می شود که طالبان پس از آن کنترل ولسوالی درزاب ولایت جوزجان را به عهده گرفتند که نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان آنجا را ترک کردند. طالبان موقتاً کنترل ولسوالی ارغنداب ولایت زابل نیز به دست گرفتند در حالی که نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان ولسوالی گذرگاهی نور در ولایت بغلان را که از سپتامبر ۲۰۱۹ بدینسو تحت تسلط طالبان بود، دوباره تصرف کردند.

۲۴. حملات گسترده توسط عناصر مخالف دولت ادامه یافت طوریکه ۸ حمله انتحاری در جریان دوره‌ای گزارشدهی ثبت شد در حالیکه این رقم در دوره‌ی قبلی ۳۱ مورد و در عین زمان در سال ۲۰۱۹ به ۱۲ مورد می رسید. از مجموع این حملات، اکثر آن نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی را هدف قرار داد. به تاریخ ۱۱ دسامبر، طالبان با انفجار مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه، حمله‌ی پیچیده را بالای میدان هوائی نظامی بگرام روی دست گرفتند. این حمله همزمان با از سرگیری گفتگو ها میان ایالات متحده و طالبان صورت گرفت. طالبان حملات انتحاری با استفاده از مواد منفجره جاسازی در وسایط نقلیه را بالای تاسیسات نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان در ولایت های کندهار، هلمند و بلخ نیز انجام دادند. به تاریخ ۸ فبروری در ولایت ننگرهار، یک فرد که لباس یونیفورم اردوی ملی افغانستان را به تن کرده بود، بالای نیروهای نظامی بین المللی آتش گشود و باعث کشته شدن دو عسکر ایالات متحده و یک عسکر اردوی ملی افغانستان شد. یک حمله کننده انتحاری که اکادمی نظامی را در ۱۱ فبروری در شهر کابل هدف قرار داد و نخستین حمله بزرگ پس از ماه ها محسوب

می شد، باعث کشته شدن حد اقل ۱۶ تن و مجروحیت بیش از ۱۰ تن دیگر شد. هیچ جناحی مسئولیت این دو حمله را به عهده نگرفتند.

۲۵. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) در پناه گاه های شان در حوزه شرقی کشور تحت فشار مداوم قرار گرفت. طوری که گفته می شود، بیش از ۱۴۰۰ جنگجو و افراد وابسته به شاخه خراسان داعش از ماه اکتوبر بدینسو تسلیم شده اند که در میان زنان و اطفال نیز شامل می باشد. هرچند شاخه خراسان داعش به پیمانهای وسیع در ولایت ننگرهار در ماه نوامبر از بین برده شدند، گفته می شود که این گروه هنوز هم در حومه های ولایت غربی کمر حضور دارد. در جریان دوره های گزارشدهی، ۴۹ رویداد به شاخه خراسان داعش نسبت داده شد در حالی که این رقم در دوره ی قبلی به ۱۹۴ رویداد و در عین زمان در سال ۲۰۱۹ به ۶۸ رویداد می رسید. هرچند حملات گسترده منسوب به شاخه خراسان داعش وجود نداشت یا این گروه مسئولیت چنین حمله ی را به عهده نگرفتند، توانائی آنها در اجرای حملات در آینده به شمول حمله در شهر های بزرگ به عنوان یک تهدید باقی مانده است.

۲۶. به تاریخ ۲۴ نوامبر، هنگامی یک کارمند ملل متحد کشته و دو تن دیگر مجروح شدند که مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه شان در شهر کابل منفجر شد. در جریان دوره ای گزارشدهی، ۱۲ رویداد دیگر ثبت شد که در آن کارمندان ملل متحد متاثر شدند و این رویدادها شامل یک مورد مواد منفجره تعبیه شده، چهار ارباب و شش مورد جنائی می شود. به تاریخ ۴ دسامبر، رئیس یک موسسه غیردولتی جاپانی با پنج افغان به ضرب گلوله در جلال آباد کشته شد. به تاریخ ۲۷ دسامبر، دو مرد مسلح در شهر هرات دو محافظ یک شرکت امنیتی خصوصی قراردادی را که خدمات امنیتی غیر مسلحانه را در دفتر ملل متحد فراهم می کرد، ترور کردند.

ج. همکاری های منطقه یی

۲۷. افغانستان به همکاری با منطقه از طریق نشست های چند جانبه ادامه داد. به تاریخ ۹ دسامبر، دولت ترکیه میزبان کنفرانس بین الوزارتی کشور های قلب آسیا بود که در آن آقای غنی یک سلسله اقدامات برای پیشبرد گفتگوهای بین الافغانی را ارائه نمود. متعاقباً در اعلامیه استانبول، کشور ها و همکار های اشتراک کننده یک بار دیگر روی تعهد شان در راستای پیشبرد روند صلح تاکید کردند. آنها رهنمود های روند استانبول - قلب آسیا و پلان های عمل برای اقدامات اعتماد سازی را تصویب کردند، طرح گام جدید اعتماد سازی در رابطه به انکشاف زراعتی را تأیید نمودند، و اقدام اعتماد سازی در خصوص مدیریت بحران را گسترش دادند تا محافظت محیط زیست را نیز شامل شود. پیشنهاد مبنی بر طرح تدابیر اعتماد سازی در خصوص تقویت زنان نیز مورد حمایت قرار گرفت. تاجکستان توافق کرد که کنفرانس بین الوزارتی ۲۰۲۰ را میزبانی نموده و ریاست آن را مشترکاً با افغانستان به عهده گیرد.

۲۸. در حاشیه ی این کنفرانس، افغانستان، ایالات متحده و ازبکستان نشست سه جانبه را برگزار نموده و در مورد منافع مشترک و همکاری ها بحث و گفتگو کردند. بحث ابتدائی روی ایجاد همکاری استراتژیک میان افغانستان و ازبکستان؛ همکاری های دوجانبه تجارتي، ترانزیتی و سرمایه گذاری؛ و حمایت ایالات متحده از ارتباطات و تجارت منطقوی متمرکز بود.

۲۹. به تاریخ ۱۴ جنوری، بندر گوادر در پاکستان رسماً به انتقال کالا های تجارتي به اساس توافقنامه انتقال تجارتي افغانستان و پاکستان آغاز کرد و نخستين محموله از طريق بند چمن و گذشتن از ايالت بلوچستان، به افغانستان منتقل و تخلیه شد. متعاقباً، اين بندر به عنوان بخشی از دهليز اقتصادی چين و پاکستان رسماً در اکتوبر ۲۰۱۹ برای انتقال کالا های تجارتي افتتاح شد. به تاریخ ۴ فبروری، دولت هندوستان مبلغ ۱۳.۹ ميليون دالر امريکائی را در حالی برای انکشاف بیشتر بندر چاه بهار در جمهوری اسلامی ايران اختصاص داد که تعدادی از کالا های تجارتي هندوستان قبلاً از طريق اين بندر به افغانستان انتقال یافته بود.
۳۰. افغانستان به گسترش روابط با کشور های آسیای مرکزی ادامه داد. به تاریخ ۲۸ جنوری، در نشست برلين که به میزبانی هیکو ماس، وزير خارجه آلمان تدویر یافته بود، معین وزارت امور خارجه افغانستان همراه با وزرای خارجه قزاقستان، قرغزستان، تاجکستان، ترکمنستان و ازبکستان و نماینده اتحادیه اروپا برای امور خارجه و پالیسی امنیتی به منظور افتتاح پروژه آسیای میانه سبز اشتراک کرد. به عنوان بخشی از استراتیژی آسیای میانه که توسط شورای اروپا در سال ۲۰۱۹ تصویب شد، این پروژه از گفتگوهای منطقوی در مورد تغییرات اقلیمی و خطرات احتمالی ناشی از آن حمایت نموده و در نتیجه به تقویت بیشتر هماهنگی میان شش کشور ذیدخل می انجامد.
۳۱. به تاریخ ۱ فبروری، آقای غنی با رشید میریدوف، وزير امور خارجه ترکمنستان در کابل ملاقات کرد و روابط دوجانبه، تلاش های صلح و پروژه های اتصالی میان دو کشور به شمول پروژه پایپ لاین انتقال گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-لاین گاز در افغانستان در فبروری ۲۰۱۸، چالش های ناشی از بی ثباتی سیاسی و مشکلات امنیتی فراراه تطبیق پروژه باقی ماند.
۳۲. به تاریخ ۲ فبروری، ابراهیم طاهریان، نماینده ویژه جمهوری اسلامی ايران به افغانستان با آقای غنی، آقای عبدالله، حامد کرزی، رئیس جمهور پیشین، حمدالله محب، مشاور امنیت ملی در کابل دیدار کرد. در این نشست ها روابط دوجانبه به شمول همکاری های اقتصادی، مبارزه با تروریسم و مبارزه علیه افراط گرایی و قاچاق مواد مخدر مورد بحث قرار گرفت. دفتر رئیس جمهور گزارش داد که هر دو طرف روی گسترش روابط دو جانبه توافق کردند.
۳۳. به تاریخ ۶ فبروری، آقای غنی سنگ تهداب پروژه برق آسیای میانه-آسیای جنوبی را در ولسوالی سروبی ولایت کابل گذاشت. از آنجائیکه این پروژه آسیای میانه را با آسیای جنوبی وصل می کند، سفرای پاکستان، تاجکستان و ترکمنستان در این مراسم اشتراک کردند. هدف این پروژه که قرار است در سال ۲۰۲۲ تکمیل شود، انتقال ۱۳۰۰ میگوات برق از قرغزستان و تاجکستان به پاکستان از طریق افغانستان می باشد. کار اعمار این پروژه در تاجکستان و قرغزستان به همکاری بانک جهانی در جریان است.
۳۴. به تاریخ ۱۱ و ۱۲ فبروری، ورکشاپ مشترک افغانستان-ترکمنستان در مورد تامین امنیت پروژه های زیربنایی منطقوی در ترکمنستان برگزار شد. این ورکشاپ بخشی از اقدامات اعتماد سازی در مورد زیربنا های منطقوی روند استانبول - کشور های قلب آسیا بوده و توسط سازمان امنیت و همکاری های اروپا حمایت شد. [در این کنفرانس] پیشبرد زیربنا های منطقوی به شمول پروژه پایپ لاین انتقال گاز ترکمنستان-افغانستان-پاکستان-هندوستان و پروژه انتقال برق ترکمنستان-افغانستان-پاکستان مورد بحث قرار گرفت.

۳۵. به تاریخ ۱۲ فبروری، اعضای سازمان پیمان امنیت جمعی (CSTO) در یک اعلامیه‌ی مشترک نگرانی شان را در پیوند به وضعیت نظامی و سیاسی افغانستان به شمول حضور دولت اسلامی عراق و شام و سایر گروه‌های تروریستی ابراز کردند. آنها ارتباط تهدیدات تروریستی با تولید و قاچاق مواد مخدر را برجسته ساخته و از تلاش‌های جامعه جهانی در راستای تأمین صلح استقبال کردند.

۳. حقوق بشر

۳۶. یوناما گزارش سال ۲۰۱۹ محافظت از افراد ملکی در نبرد‌های مسلحانه خویشت را بتاريخ ۲۲ فبروری منتشر نمود. از سال ۲۰۰۹ بدینسو که یوناما ثبت سیستماتیک تلفات ملکی را آغاز نمود، به تعداد ۱۰۰۰۰۰ تلفات ملکی را که شامل بیشتر از ۳۵۰۰۰ نفر کشته و ۶۵۰۰۰ مجروح بوده اند، ثبت نموده است. دفتر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان به تعداد ۱۰۳۹۲ تلفات ملکی را در سال ۲۰۱۹ که شامل (۳۰۴۳ کشته و ۶۹۸۹ مجروح) اند، توأم با تعدادی بیشتر از ۱۰۰۰۰ تلفات ملکی ثبت شده در ششمین سال پیهم، ثبت نمود. این رقم یک کاهش پنج درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می‌دهد. این کاهش ناشی از کاهش تلفات ملکی منسوب به گروه داعش/ولایت خراسان بود. تلفات ملکی منسوب به سایر طرف‌ها، بخصوص طالبان و نیروهای نظامی بین‌المللی افزایش پیدا کرد. زنان و اطفال و ۴۲ درصد تلفات ملکی را تشکیل میداد. در ماه جنوری، یوناما یک کاهش قابل ملاحظه‌ای را در تلفات ملکی در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۹ ثبت نمود.

۳۷. بیشترین تلفات ملکی (۶۲ درصد) پیوسته از سوی عناصر مخالف حکومت وارد گردید که ۴۲ درصد تلفات ملکی به طالبان، ۱۲ درصد به گروه داعش/ولایت خراسان و متباقی آن به سایر عناصر مخالف حکومت نسبت داده شد. نیروهای طرفدار حکومت مسئول ۲۸ درصد تلفات ملکی (بشمول ۸ درصد توسط نیروهای نظامی بین‌المللی) بودند. یوناما یک افزایش ۱۸ درصدی تلفات ملکی منسوب به نیروهای نظامی بین‌المللی را ثبت نمود. تلفات ملکی که از سوی نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان وارد گردید، ۳ درصد را تشکیل میداد. متباقی تلفات ملکی که به هیچ یک از طرف‌های درگیر نسبت داده شده نتوانست از اثر تیراندازی میان طرف‌های درگیر وارد گردیدند.

۳۸. مواد منفجره تعبیه شده‌ی انتحاری و غیرانتحاری عمده‌ترین عامل تلفات ملکی باقی مانده که منجر به ۴۲ درصد مجموع تلفات ملکی گردید که پس از آن درگیری‌های زمینی و عملیات‌های هوایی بالترتیب باعث (۲۹ درصد) و (۱۰ درصد) مجموع تلفات ملکی گردیدند. در سال ۲۰۱۹، یوناما یک افزایش ۲۴ درصدی در میزان تلفات ملکی ناشی از اشیای انفجاری تعبیه شده غیرانتحاری توسط عناصر مخالف حکومت را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ ثبت نمود. تلفات ملکی ناشی از عملیات‌های هوایی و جستجوی نیروهای طرفدار حکومت در مقایسه با سال ۲۰۱۸ بطور پی‌پیشنه‌ای بلند بوده که بالترتیب ۳ و ۲ درصد افزایش پیدا کرد. یوناما همچنان تداوم هدف قرار گرفتن افراد و اهداف ملکی منجمله مسئولین انتخاباتی، مراکز انتخاباتی، قضات، سارنوالان، کارکنان صبحی و مدد رسانی و همچنان حملات علیه مسلمانان اهل تشیع از سوی عناصر مخالف حکومت را نیز ثبت نمود.

۳۹. از ۱ اکتوبر الی ۳۱ دسامبر، گروه کاری کشوری نظارت و گزارشدهی در مورد تخطی‌های فاحش در برابر اطفال در جریان نبرد‌های مسلحانه به تعداد ۶۸۷ مورد تخطی‌های فاحش را که به تعداد ۶۵۳ تن از اطفال (۱۸۶ دختر و ۴۶۷ پسر) را متاثر ساخت و عمداً به طالبان، اردوی ملی افغانستان و گروه داعش/ولایت خراسان نسبت داده شد، تثبیت نمود. وقوع حدوداً ۲۳۷ رویداد منجر به کشته شدن تعداد ۲۱۴ طفل و معیوب شدن تعداد ۴۰۵ نفر طفل دیگر که شامل (۱۸۵ دختر و ۴۳۴ پسر) بود، گردید. گروه کاری تعداد ۳۲۴ نفر تلفات ملکی اطفال را به گروه‌های

مسلح مخالف و تعداد ۱۸۳ نفر تلفات ملکی اطفال دیگر را به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داد. برعلاوه، گروه کاری به تعداد ۸۱ نفر تلفات ملکی اطفال را به گروه های مسلح مخالف و نیروهای طرفدار حکومت نسبت داد. به تعداد ۷ طفل پس از شلیک از آنسوی مرز پاکستان مجروح و به تعداد ۲۴ نفر تلفات ملکی اطفال به هیچ یک از طرف های درگیر نسبت داده نشد.

۴۰. گروه کاری به تعداد شش مورد استخدام و کارگیری اطفال توسط طالبان را که شامل ۱۹ پسر بین سنین ۱۰ و ۱۷ سال بودند و از آنجمله ۱۸ تن آنان نقش و محاربوی و یک تن آنان نقش حمایتی داشت، تثبیت نمود. گروه کاری دو رویداد خشونت جنسی در برابر اطفال را که شامل ده پسر (منسوب به طالبان) و یک دختر (منسوب به پولیس ملی افغانستان) تثبیت نمود.

۴۱. وقوع تعداد ۱۸ حمله که مکاتب و پرسونل مربوط را متأثر ساخت، یک کاهش اندکی را در مقایسه با ۲۵ رویداد در ربع قبلی نشان داد. از جمله ۱۸ رویداد، ۹ رویداد آن به طالبان، دو رویداد به گروه داعش/ولایت خراسان، دو رویداد به عناصر نامشخص مخالف حکومت، دو رویداد به ریاست امنیت ملی، یک رویداد به اردوی ملی افغانستان، یک رویداد به نیروهای نظامی بین المللی و یک رویداد به شلیک از آنسوی مرز پاکستان نسبت داده شدند.

۴۲. گروه کاری به تعداد ده حمله در برابر شفاخانه ها و پرسونل محافظت شده را تثبیت نمود که یک کاهش را در مقایسه با زمان تهیه گزارش قبلی (۲۶ حمله) نشان میدهد. (هشت) حمله به طالبان و (دو حمله) دیگر بالترتیب به شاخه خراسان داعش و اردوی ملی افغانستان، بشمول قتل عمدی و یا مجروح ساختن پرسونل مراقبت های صبحی، تهدید، ارباب، اختطاف، آسیب، غارت و هدف قرار دادن عمدی، نسبت داده شدند. همچنان گروه کاری استفاده نظامی از یک کلینیک از سوی اردوی ملی افغانستان را نیز ثبت نمود.

۴۳. در ماه دسامبر، یوناما فعالیت هایی را بعنوان بخشی از کمپاین ۱۶ روزه جهانی منع خشونت های جنسی در سراسر کشور، بشمول پخش برنامه های رادیویی در ولایت های کندهار و هلمند، یک نشست با علما و جامعه مدنی در ولایت بامیان و همچنان یک برنامه آموزشی با همکاری کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در ولایت کنر راه اندازی نمود. اداره صندوق وجهی ملل متحد برای اطفال (یونیسف) یک تعداد فعالیت ها را در ولایت هرات که هدف آن سهیم ساختن رهبران مذهبی در پخش پیام ها در برابر خشونت مبتنی برجنسیت از طریق مساجد بود، نیز حمایت نمود.

۴۴. در ماه جنوری، لوی سارنوالی گزارش داد که در سال مالی قبلی به تعداد حدوداً ۲۹۷۵ مورد قضایای خشونت علیه زنان و دختران را ثبت نمود که در مقایسه با تعداد ۲۷۰۱ مورد قضایای ثبت شده در سال مالی قبل، یک افزایش اندک را نشان میداد. کمتر از نصف این قضایا منجر به محکومیت از سوی محکمه گردیده و به تعداد ۸۱۴ قضیه آن از سوی بازمانده گان خشونت پس گرفته شدند، ۱۷ قضیه آن بخاطر عدم موجودیت دلایل بسته و به تعداد ۷۳۳ قضیه دیگر تحت دوران قرار دارند.

۴۵. در جریان مراسم افتتاح کمیته حمایتی کمیسیون سمع شکایات اذیت و آزارجنسی وزارت داخله که بتاريخ ۲۱ دسامبر برگزار گردید، وزارت داخله گزارش داد که در مقایسه با چهار قضیه از تاریخ ۲۱ ماه مارچ ۲۰۱۸ الی ۲۰ مارچ ۲۰۱۹، هیچ شکایتی از ۲۱ ماه مارچ بدینسو ثبت نگردید. بتاريخ ۱۲ فبروری، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان یک

گزارش را در مورد اذیت و آزار جنسی زنان در سکتور امنیتی و دفاعی منتشر نمود. از جمع تعداد ۲۲۷۲ کارمند اناث اردوی ملی افغانستان، پولیس ملی افغانستان و امنیت ملی که مورد سروی قرار گرفتند، ۸۴.۵ درصد آنان گفتند که در وظیفه خود را راحت احساس مینمایند، ۶.۶ گفتند که مورد اذیت و آزار قرار میگیرند، و ۶.۲ آنان گفتند که وظایف شانرا به علت اذیت و آزار از سوی همکاران شان ترک نمودند.

۴۶. بتاريخ ۱۵ جنوری، رئیس جمهور فرمائی را به هدف اصلاح سیستم محابس صادر نمود. مطابق به فرمان، ریاست عمومی محابس و توقیق خانه ها از وزارت داخله جدا و یک ریاست مستقل ملکی میگردد. تمام نظارتخانه ها، مراکز توقیف و محابس که اکنون در چوکات وزارت داخله، وزارت دفاع، وزارت عدلیه و ریاست امنیت ملی قرار دارند، تحت ریاست قرار خواهند گرفت که مسئولیت مشخص ساختن مسئولیت های محلات توقیف را بعهده دارد.

۴۷. کارکنان رسانه ها و مدافعین حقوق بشر از ارباب و خشونت پیوسته متأثر اند. در جریان زمان ارائه گزارش، سه خبرنگار (بشمول یک زن) از سوی عناصر مخالف حکومت مورد تهدید قرار گرفته و یک خبرنگار دیگر در اثر یک انفجار در ولایت هلمند مجروح گردید. در سال ۲۰۱۹، حکومت و کمیته مشترک رسانه ها به تعداد ۱۱۶ مورد خشونت علیه خبرنگاران و کارکنان رسانه ها، بشمول ۱۰ مورد کشته و ۲۱ مورد جراحت را گزارش دادند که ۴۱ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان میدهد. مقررۀ محافظت از خبرنگاران و کارکنان رسانه ها بتاريخ ۱۰ فروری از سوی کابینه تصویب شد. درحالیکه این مقررۀ تاهنوز در جریده رسمی منتشر نگردیده است، مورد استقبال گروه های حمایت از خبرنگاران قرار گرفت.

۴۸. به تاریخ ۱۸ فروری، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان یک گزارش را منتشر نمود که موجودیت شواهد معتبر مبنی بر سوء استفاده جنسی در مکاتب و سایر محلات در ولایت لوگر را تأیید مینماید. پنج نفر از مدافعین حقوق بشر که در مورد عمل بچه بازی در این ولایت فعالیت مینمودند، افغانستان را به علت تهدید های شدید از سوی مسئولین حکومتی و غیرحکومتی ترک نمودند. طبق گزارش تحقیقاتی که از سوی لوی سارنوالی پیرامون اتهامات بچه بازی صورت گرفت، منجر به بازداشت هشت تن از جمع ۱۸ تن از افراد مظنون گردید و همچنان از سازمان پولیس جنایی بین المللی تقاضا گردید تا سه مظنون دیگر را که از کشور فرار نموده اند دستگیر نماید. هفت مظنون دیگر نیز فراری میباشند.

۴۹. بتاريخ ۱۰ دسامبر، یوناما ۹ مراسم را در هشت ولایت بمنظور تجلیل از روز جهانی حقوق بشر راه اندازی نمود. طی این مراسم رسانه ها، مدافعین حقوق بشر و نهاد های هماتی حکومتی گرد هم آمدند تا جهانی بودن حقوق بشر را تحقق ببخشند. تعداد اشتراکت کننده گان این مراسم ۵۷۶ تن بود که ۱۹۹ تن آنان را زنان تشکیل میداد. در ماه جنوری، یوناما یک ورکشاپ سه روزه را برای کمیشنران کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان بمنظور بحث پیرامون فرصت ها برای سهیم ساختن آنها در مسایل مربوط به صلح، حقوق بشر و عدالت انتقالی، بشمول دیدگاه های قربانیان در مورد گفتمان عامۀ موجود برگزار نمود.

۴. هماهنگی کمک های انکشافی

۵۰. یوناما به هماهنگی با حکومت و مراجع تمویل کننده، بشمول میزبان های احتمالی جهت آماده گی برای کنفرانس ۲۰۲۰ وزراً در مورد تعهد کمک ها به افغانستان ادامه داد. کنفرانس در مورد تعهد وجوه مالی مراجع تمویل کننده برای چهار سال اخیر دهۀ تحول (۲۰۱۵ - ۲۰۲۴) به هدف ایجاد کفای در افغانستان تصمیم خواهد گرفت. در آخرین کنفرانس تعهد کمک ها که در سال ۲۰۱۶ در بروکسل برگزار گردید، مراجع تمویل کننده مبلغ ۱۵.۲ میلیارد

دالر امریکایی را تعهد نمودند. بتاريخ ۱۷ دسامبر، سومین گزارش ربع وار چهارچوب حسابدهی متقابل ژنیو پس از مشورت های گسترده منتشر گردید. بتاريخ ۷ جنوری، وزارت مالیه توافق نمود تا روی تهیه گزارش سالانه چهارچوب حسابدهی متقابل ژنیو که در برگزیده پیشرفت در تمامی ۲۴ شاخص، منجمله عرصه های سیاسی، انکشافی و مبارزه علیه فساد اداری باشد، کار نماید.

۵۱. بانک جهانی در گزارش اش پیرامون انکشاف در افغانستان که بتاريخ ۲۲ جنوری منتشر شد از رشد تخمینی ۲.۹ درصدی اقتصاد کشور در سال ۲۰۱۹ تذکر بعمل آورده و این رشد را عمدتاً ناشی از رشد قوی در بخش زراعت پس از خشکسالی و تأثیرات ناآبائی سیاسی که اعتماد و سرمایه گذاری خصوصی را متأثر ساخته بود، دانست. در این گزارش در مورد نیاز حکومت مبنی بر تسریع بخشیدن بهبودیها در عرصه تجارت و اصلاحات در راستای مبارزه علیه فساد اداری جهت تقویت بخشیدن اعتماد سرمایه گذاران تذکر داده شده است. از آنجائیکه انتظار می رود رشد در سال ۲۰۲۰ نسبتاً کم باقی بماند، افغانستان شدیداً وابسته به کمک باقی خواهد ماند.

۵۲. حکومت به عملی نمودن اصلاحات در حکومتداری ادامه داد. بتاريخ ۱۹ جنوری، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی پلان استراتژیک خویش را برای سالهای ۲۰۲۰ - ۲۰۲۵ جهت ارائه خدمات ملکی مؤثر و بیطرفانه که اهداف انکشاف اقتصادی را تحقق ببخشد، اعلان نمود. از تاریخ ۱۱ فروری، اداره مستقل ارگانهای محل توضیح دهی را به مقامات محلی ۲۸ ولایت از جمع ۳۴ ولایت در مورد قانون شوراهاى محل که در آن انتخابات آینده شوراها و نقش نظارتی شوراها از ادارات ولایتی مشخص گردیده اند، آغاز نموده اند.

۵۳. فعالیت مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه فساد اداری همانند زمان گزارشدهی قبلی کم باقی ماند. از اول ماه دسامبر الی ۱۶ فروری، محکمه ابتدائیه این مرکز سه قضیه و محکمه استیناف هفت قضیه را مورد رسیدگی قرار دادند. این رقم، تعداد مجموعی قضایای رسیده گی شده از سوی این مرکز را از زمان ایجاد اش در سال ۲۰۱۶ بدینسو به ۶۸ قضیه، توأم با تعداد ۲۶۰ متهم که از سوی محکمه ابتدایی محکوم و ۵۰ متهم دیگر تبرئه گردید، رسانید. محکمه استیناف از زمان ایجاد اش بدینسو، به تعداد ۵۹ قضیه را با ۱۹۳ متهم مورد رسیدگی قرار داده، ۱۷۴ متهم را محکوم و ۱۹ متهم دیگر را تبرئه نموده است. بتاريخ ۱۵ جنوری، محکمه استیناف محکومیت هفت کمیشنر سابق کمیسیون مستقل انتخابات و سه کمیشنر سابق کمیسیون مستقل شکایات را که به تغیر آراء در جریان انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۸ محکوم شناخته شده بودند، تأیید نمود. کمیشنران در برابر این حکم استیناف خواهی نموده و آنرا یک عمل سیاسی تلقی نمودند.

۵۴. پیشرفت محدود در راستای بهبود بخشیدن همکاری مقامات تنفیذ قانون بمنظور پیگرد قانونی قضایای فساد اداری صورت گرفت. اصلاحات در بخش جرایم سنگین تکمیل نگردید که این باعث شد تا بخش مبارزه علیه فساد اداری مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه فساد اداری بدون یک بخش پولیس فعال فعالیت نماید. بتاريخ ۲۴ دسامبر، لوی سارنوالی و وزارت داخله یک کمیته مشترک احکام بازداشت را جهت بهبود بخشیدن تطبیق احکام عملی ناشده بازداشت ایجاد نمودند. از مجموع ۲۵۵ حکم تطبیق ناشده بازداشت و احضار مربوط به جرایم سنگین فساد اداری، تاکنون صرف ۹۴ حکم آن عملی شده اند.

۵۵. استراتژی ملی مبارزه علیه فساد اداری سال ۲۰۱۷ بتاريخ ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹ بدون سند بعدی به انقضاء رسید و افغانستان را در عدم داشتن یک سند چهارچوبی که به اساس آن به فساد اداری رسیده گی نماید، قرار داد. درحالیکه شورای عالی حاکمیت قانون و مبارزه علیه فساد اداری تعداد جلسات اش را افزایش داد و در جریان تهیه این گزارش سه بار به ریاست آقای غنی تشکیل جلسه داد، راه را برای یک استراتژی جدید هموار نساخت. پس از ارائه مسوده پلان مؤقت سال ۲۰۲۰ تسریع اصلاحات مبارزه علیه فساد اداری در ماه اکتوبر ۲۰۱۹، این پلان بدون تصویب توسط شورای عالی کنار گذاشته شد. در ماه جنوری ۲۰۲۰، آقای غنی یک کمیته تخنیکي متشکل از نماینده گان وزارت مالیه، لوی سارنوالی، اداره تفتیش، جامعه مدنی و اداره دیده بان شفافیت افغانستان را مؤظف نمود تا تأثیر انقضای استراتژی را مورد ارزیابی قرار دهند.

۵۶. بتاريخ ۱۶ و ۱۷ دسامبر، ستره محکمه نخستین کنفرانس ولایتی خویش پیرامون پیگیری کود جزای ۲۰۱۸ را برگزار نمود. اشتراک کننده گان دروس و یا تجارب آموخته شده شانرا در مورد تطبیق کود جزا مطرح نمودند. از تاریخ ۱۴ الی ۳۱ دسامبر، یوناما آموزش را بمنظور تقویت ظرفیت ریاست عمومی رسیده گی به جرایم بین المللی اداره لوی جهت رسیده گی به قضایای تخلفات سنگین حقوق بشری ناشی از جنگ فراهم ساخت. در حال حاضر این ریاست به تعداد ۲۰ قضیه را تحقیق مینماید که تاکنون قادر به تهیه صورت دعوا برای هیچ یک از این قضایا نگردیده است.

۵. کمکهای بشردوستانه و مهاجرین

۵۷. تخمین شده است که در سال ۲۰۲۰ حدود ۹.۴ میلیون نفر به کمک های بشری و محافظت نیاز داشته باشند که این رقم از ۶.۳ میلیون نفر که در سال ۲۰۱۹ بود، بلند است. این افزایش بنابر نبرد جاری و تحلیل افزایش ساحه نیازمندیها برای شامل ساختن نیازمندیهای ناشی از بحران های طولانی و عدم بهبودی فراتر از نیازمندیهای فوری است. بین تاریخ ۱۱ نوامبر و ۱۸ فبروری، به تعداد بیش از ۴۲۰۰۰ از اثر نبرد ها جدیداً بیجا گردیدند که این رقم تعداد آنهایی را که خانه های شانرا از آغاز سال ۲۰۱۹ بدینسو ترک نموده بودند، به بیش از ۴۶۳۰۰۰ نفر میرساند. بیش از نصف این تعداد یعنی (۵۸ درصد) آنان اطفال بودند. تعداد تخمینی چهار میلیون نفری که از سال ۲۰۱۲ بدینسو بیجا گردیده اند، با دسترسی اندک به خدمات اساسی، اکثراً در شهرک های غیررسمی و با تمایل و یا فرصت اندک برای بازگشت به خانه های شان، بسر میبرند.

۵۸. تداوم جنگ باعث ایجاد تقاضای بلند به خدمات رسیده گی به صدمات روحی گردیده است. از تاریخ ۱۱ نوامبر الی ۱۸ فبروری، شرکای همکار صحتی کمک های صحتی را به بیشتر از ۵۲۰۰۰ نفر فراهم نمودند که ۶۲ درصد آنان زنان و دختران بودند. به تعداد بیش از ۱۲۹۰۰۰ از زنان و دختران به خدمات صحتی باروری دسترسی حاصل نمودند که در حدود ۶۴۰۰ نفر از زنان اقلام بهداشتی را جهت رفع نیازمندیهای ابتدایی صحتی شان بدست آوردند. برعلاوه، به تعداد ۶۳۶۷ نفر از بازمانده گان خشونت جنسیتی به خدمات جلوگیری و رسیده گی به خشونت جنسیتی در ۲۶ ولایت کشور دسترسی حاصل نمودند.

۵۹. ۲۵ ولایت افغانستان در معرض سوء تغذی حاد عاجل با بیش از سه میلیون زن و اطفال که پیش بینی میگردد به سوء تغذی حاد در سال ۲۰۲۰ مصاب گردند، قرار دارند. پس از خشکسالی در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ تا هنوز هم میلیون ها نفر بخاطر بهبودی از این وضعیت مجادل مینمایند. الی اخیر ماه مارچ ۲۰۲۰، پیش بینی میگردد که به تعداد ۱۴.۳ میلیون نفر به بحران و عدم مصئونیت غذایی عاجل مواجه گردند. در جریان سال ۲۰۱۹، شرکای همکار کستر غذایی به تعداد بیش از ۲۳۰۰۰۰ اطفال مصاب به سوء تغذی شدید را تداوی نمودند. در ساحاتی که قبلاً از اثر خشکسالی آسیب دیده بودند، برای تعداد ۱۶۵۰۰ نفر بین اول ماه نوامبر الی ۳۱ جنوری مواد غذایی فراهم گردید و در عین زمان یک عضو هر خانواده در فعالیت های ایجاد سرمایه اشتراک نمودند و به تعداد ۲۸۰۰۰ نفر بیجاشده در ولسوالی قلعه نو ولایت بادغیس کمک های نقدی بدست آوردند.

۶۰. یک بحران قرضه در میان آنهایی که از اثر خشکسالی در غرب کشور در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ متاثر گردیده اند، بمیان آمده است و ارقام نشان میدهد که حد اوسط ۱۶ سال را در بر خواهد گرفت تا بیجاشده گان داخلی به ولایت باغیس، یکی از ولایت های که از اثر خشکسالی شدیداً آسیب دیده است، برگردند و قرضه هایی را که در جریان بیجاشدن اخذ نموده بودند دوباره بپردازند. بین ماه های دسامبر ۲۰۱۹ و مارچ ۲۰۲۰، ملل متحد انتظار دارد تا برای تعداد ۷۱۸۸۵۱ نفر (۱۰۲۶۹۳ خانواده) در ۱۶ ولایت بسته ها تولید گندم (تخم های بذری، کود کیمیای و آموزش) را در زمان فصل کشت گندم فراهم سازد. برای تعداد ۱۰۵۰۰ نفر (۱۵۰۰ خانواده دیگر بسته های باغداری خانگی فراهم میگردد. برعلاوه، ملل متحد پلان دارد تا فعالیت های پول در مقابل کار را برای ۱۴۰۰۰ نفر (۲۰۰۰ خانواده) در ولایت های دایکندی، فراه و کتر بین ماه های جنوری و مارچ ۲۰۲۰ راه اندازی نماید.

۶۱. باوجود چالش های امنیتی و دسترسی به ساحات، سازمان های بشری توانستند در ربع اخیر سال ۲۰۱۹ به ۳۹۵ ولسوالی از مجموع ۴۰۱ ولسوالی یعنی (۹۸ درصد) کمک رسانی نمایند. بمنظور کمک به خانواده های آسیب پذیر در فصل زمستان، ملل متحد و شرکای همکار به مقدار ۴۱۰۰۰ تن مواد غذایی و مبلغ ۳.۳ میلیون دالر پول نقد را به ۱.۸۹ میلیون نفر در جریان زمان ارائه گزارش توزیع نمایند. از مجموع ۹۵۰۰۰ خانواده های که نیازمند کمک های خاص زمستانی (عمدتاً کمک های گرمایش) بودند، شرکای همکار به نیازمندیهای ۴۳۸۹۸ نفر الی ۳۱ جنوری رسیده گی نمودند. مذاکره با عناصر مخالف حکومت جهت دسترسی و رسانیدن کمک های بشری به دلیل تقاضای بلند مالیات از سوی مخالفین حکومت دشوار بود.
۶۲. به تعداد مجموعی ۱۱۶۵۲۵ نفر مهاجرین و عودت کننده گان فاقد مدرک بین تاریخ ۱۶ نوامبر و ۱۸ فبروری به افغانستان رسیدند. این تعداد شامل ۲۲۵۸ عودت کننده فاقد مدرک از کشور پاکستان و ۱۰۴۴۷۶ نفر از جمهور اسلامی ایران و ۸۹۰۴ نفر عودت کننده مساعدت شده و اخراج شده از سایر کشور ها بود. در عین وقت، به تعداد ۵۱۹ مهاجر عودت کننده از پاکستان، ۳۳۳ نفر از جمهور اسلامی ایران و ۳۵ نفر از سایر کشورها به افغانستان عودت نمودند. در سال ۲۰۱۹، در تعداد مهاجرین عودت کننده فاقد مدرک و راجستر شده از جمهور اسلامی ایران و پاکستان در مقایسه با سال ۲۰۱۸ یک کاهش وجود داشت، درحالیکه در تعداد مهاجرین که از کشور ترکیه یعنی (۶۷۲۰ نفر در جریان زمان ارائه گزارش، با تعداد مجموعی ۲۵۰۰۰ در جریان سال ۲۰۱۹) به کشور عودت نمودند، یک افزایش وجود داشت. در جریان سفرم به پاکستان از تاریخ ۱۶ الی ۱۹ فبروری، در یک مراسم تحت نام "کنفرانس بین المللی پیرامون ۴۰ سال میزبانی مهاجرین افغانستان در پاکستان: یک مشارکت جدید برای همبستگی" که در شهر اسلام آباد توسط حکومت پاکستان و دفتر کمیشنر عالی ملل متحد برای مهاجرین مشترکاً برگزار گردیده بود، اشتراک نمودم.
۶۳. به تعداد مجموعی ۲۹ واقعه مثبت بیماری پولیو یا فلج در سال ۲۰۱۹ گزارش داده شد که ۹ واقعه آن در ولایت ارزگان، ۵ واقعه آن در ولایت هلمند، یک واقعه در ولایت پکتیکا، یک واقعه در ولسوالی برمل، یک واقعه در ولایت کنر، یک واقعه در ولایت ننگرهار، یک واقعه در ولایت هرات، دو واقعه در ولایت فراه، یک واقعه در ولایت بادغیس و یک واقعه در ولایت بغلان گزارش داده شدند. از این جمله به تعداد ۲۵ واقعه آن در ساحات غیرقابل دسترس کمپاین های خانه به خانه معافیت از این بیماری که از ماه می ۲۰۱۹ بدینسو از سوی منع گردیده اند، وجود داشت.
۶۵. اشیای انفجاری باقیمانده از جنگ و ماین های ضد پرسونل از ماه نوامبر الی جنوری باعث ۱۳۴ نفر تلفات ملکی اطفال گردیدند که شامل ۴۹ کشت و ۸۵ نفر مجروح بودند. بامیان یگانه ولایتی بود که پس از فعالیت یگانه تیم مختلط ماین پاکی متشکل از زنان و مردان در افغانستان عاری از ماین های زمینی اعلان گردید. در عین زمان، ملل متحد و شرکای همکار به مساحت ۷.۴۳ مترمربع اراضی مملو از اشیای انفجاری دارای تخریب بلند را پاک کاری نمودند که به تعداد ۳۶۶۸۳۰ نفر مردم از آن اراضی مستفید میگرددند. در حدود ۱۲۷۷۱۴ نفر مردمی که ای کشور پاکستان و جمهوری اسلامی ایران بازگشت نمودند، از تعلیمات در مورد کاهش خطرات ماین که توسط ملل متحد و شرکای همکار آن فراهم گردید، مستفید گردیدند.
۶۶. نامنی گسترده، ماین گذاری و اراضی دشوار چالش های دسترسی، امنیت و مصئونیت کارکنان کمک رسانی را پیوسته بمیان آورد. از تاریخ ۱۶ ماه نوامبر الی ۱۸ فبروری، به تعداد ۱۲ کارمند کمک رسانی کشته، ۱۷ تن مجروح و ۸ تن دیگر آنان اختطاف گردیدند. در سال ۲۰۱۹، بطور مجموعی به تعداد ۴۳۹ رویداد مربوط به دسترسی گزارش داده شد که بلندترین تعدادی است که ملل متحد آنرا ثبت نمود. از آنجمله، بیش از ۱۳۶ رویداد مربوط به دسترسی ارائه خدمات صحی را با هدف قراردادن پرسونل، دارایی و مراکز صحی مختل ساخت.

۶۷. از مبلغ مجموعی ۴۶۵.۳ میلیون دالر که برای تمویل کمک های بشری نیاز بود، ۷۶ درصد آن در سال ۲۰۱۹ حاصل گردید. با این مبلغ زمینة رسیده گی به شش میلیون نفر در سراسر کشور از طریق ارائه کمک های حفظ حیات امکان پذیر گردید. یک مبلغ مجموعی ۷۳۳ میلیون دالر برای پلان پاسخ بشری سال ۲۰۲۰ جهت رسیده گی به ۷.۱ میلیون نفر از طریق ارائه کمک های چندین سکتوری حفظ حیات درخواست گردید. نظر به گفته خدمات پیگیری مالی یک درصد آن الی تاریخ ۱۹ فبروری حاصل شده بود.

۶. مبارزه با مواد مخدر

۶۸. از ۱ دسامبر الی ۳۱ جنوری، مقامات تنفیذ قانون به تعداد مجموعاً ۵۵۶ عملیات مبارزه علیه مواد مخدر را راه اندازی نمودند که منجر به ضبط مقدار ۴۰۴ کیلوگرام هیروین، ۲۶۵۶ کیلوگرام تریاک، ۳۳۶۷۳۶ کیلوگرام چرس و کانابیس، ۱۴۴ کیلوگرام میتامفیتامین، ۱۱۰۰ قرص تابلیت میتامفیتامین، ۲۴ کیلوگرام ایفیدرین/سیدوفیدرین و ۱۰۳۱ لیتر اسیدتیک اندهیدرید گردید. عملیات ضبط منجر به دستگیری تعداد ۸۸۲ نفر مظنون و مصادره تعداد ۱۱۷ عراده وسایط و ۳۷ میل اسلحه گردید. یک افسر پولیس اداره مبارزه علیه مواد مخدر افغانستان در جریان عملیات کشته شد.

۶۹. طبق تحلیل ابتدائی، مقدار ضبط میتامفیتامین از ۱۸۲ کیلوگرام در سال ۲۰۱۸ به ۱۲۵۱ کیلوگرام در سال ۲۰۱۹ افزایش پیدا کرد که یک خطر در حال بروز را نشان میدهد. در جریان زمان ارائه گزارش، ریاست کاهش تقاضا به مواد مخدر وزارت صحت عامه پنج مرکز تداوی معتادین را به حمایت ملل متحد افتتاح نمود. این مراکز خدمات جلوگیری از استفاده مواد مخدر توسط اطفال و خانواده های آنانرا و تداوی آنها را ارائه میدارد.

۷۰. بتاريخ ۱۳ فبروری، اداره لوی سارنوالی گزارش داد که رئیس و مدیر تحقیق پولیس مبارزه علیه مواد مخدر کابل به جرم همکاری با قاچاقیان مواد مخدر بالترتیب به مدت بیش از ۱۷ سال و هفت و نیم سال حبس محکوم شدند. دو مقام دیگر مبارزه علیه مواد مخدر به عین جرم به مدت یک و نیم سال حبس محکوم شدند.

۶. حمایت مأموریت

۷۱. الی تاریخ ۳۱ دسامبر، میزان پست های خالی یوناما ۷ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴ درصد برای افسران مسلکی داخلی و ۳ درصد برای کارمندان داخلی در مقایسه با میزان منظور شده بالترتیب ۷ درصد، ۵ درصد و ۳ درصد بود. تناسب کارمندان اناث پائین باقی ماند که از لحاظ فیصدی در سطح ۳۵ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴۲ درصد رضاکاران ملل متحد، ۱۱ درصد افسران مسلکی داخلی و ۸ درصد کارمندان داخلی قرار دارد. بین تاریخ اول اکتوبر و ۳۰ دسامبر، یوناما به تعداد ۹۹ مأموریت زمینی بازدید از ساحات، ۱۸ مأموریت هوایی بازدید از ساحات و همچنان ۹۸۳ بازدید مجدد از ساحات را انجام داد که در این میان نماینده گان ولسوالی ها از دفاتر ساحوی یوناما هم بازدید نمودند.

۷. مشاهدات

۷۲. در زمان ارائه گزارش انکشافات عمده ای به هدف یک راه حل سیاسی پایدار در افغانستان صورت گرفته است. با توجه به چهل سال جنگ، فقر و بیجاشدن اجباری، باید از فرصت تاریخی موجود برای صلح مطابق به خواست و توقعات مردم افغانستان برای یک آینده بهتر استفاده شود. همه رهبران افغانستان و اعضای جامعه جهانی باید هر تلاش ممکن را جهت تحقق آرمان ها برای صلح بخرچ دهند.

۷۳. پس از یک پروسه طولانی و رقابتی انتخابات، انتقال دیموکراتیک قدرت یک فرصت را برای تحقق منافع ملت فراهم نموده است. من از شجاعت و اراده زنان و مردان افغانستان که در انتخابات بحیث رأی دهنده، کاندید، کارکنان کمپاین و انتخاباتی و ناظر اشتراک نمودند ستایش میکنم. باور دارم که حکومت جدید انتظارات مردم را در نظر گرفته و قوت افغانستان را با تنوع آن تبارز خواهد داد. کشور به چالش های جدید امنیتی، اقتصادی و انکشافی مواجه بوده که نیازمند توجه عاجل برای تأمین پیشرفت خواهد بود.
۷۴. تنها در طی یازده سال گذشته، تلفات ملکی از مرز یکصد هزار عبور کرد. این محاسبه زمانی توقف میابد که از آلام بشری و فرصت های از دست رفته که نسل های مردان و زنان افغانستان را متاثر ساخته است، جلوگیری بعمل آید. من خاصاً در مورد میزان بلند تلفات ملکی ناشی از حملات عمدی بالای افراد ملکی از طریق کاری از اشیای انفجاری تعبیه شده و همچنان تأثیرات عملیات های هوایی و جستجو نگران هستم. ملل متحد با همه طرف های درگیر در مورد رعایت و حصول اطمینان از دانستن و پیروی نمودن از مکلفیت های بشری و حقوق بشر بمنظور کاهش تأثیرات نبرد های مسلحانه بالای افراد ملکی پیوسته در تماس می باشد.
۷۵. تعیین مهلت جهت داشتن فضای امن تر در نتیجه کاهش خشونت بی نهایت تشویق کننده است. افغانها از طبقات مختلف مذهبی، قومی و جامعه مدنی شدیداً آرزومند صلح اند. امیدوارم تا کاهش خشونت در سراسر کشور به نفع مردم ادامه پیدا کند. من همه طرف ها را تشویق مینمایم تا بخاطر ایجاد یک فضای مساعد برای تأمین یک پروسه فراگیر صلح تلاش نمایند.
۷۶. در نهایت، صلح در افغانستان باید توسط افغانها و میان افغانها صورت گیرد. آرزومندی من اینست که توافقنامه آوردن صلح در افغانستان و اعلامیه مشترک میان جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده امریکا برای آوردن صلح در افغانستان که هر دو بتاريخ ۲۹ فبروری به امضاء رسیدند، زمینه را برای آغاز گفتگوهای بین الافغانی در زودترین فرصت ممکن فراهم سازد. گفتگوهای مستقیم برای هموار نمودن راه در راستای رسیدن به توافق سیاسی و آتش بس پایدار و تحقق پیشرفت دوامدار در سراسر کشور ضروری است.
۷۷. برای اینکه توافقات پایدار باقی بمانند، هرگونه توافقی که صورت میگیرد باید حقوق بشر و آزادی های بنیادی همه شهروندان را رعایت و دستاوردهای را که در راستای حقوق بشری زنان صورت گرفته اند محافظت نماید. صلح باید برمبنای یک اجماع گسترده صورت گیرد و از تنوع سیاسی و اجتماعی افغانستان در پروسه صلح نماینده گی صورت گیرد تا زمینه پذیرش توافقی نهایی از سوی جامعه را فراهم سازد. من ایجاد یک تیم مذاکره کننده همه شمول را تشویق مینمایم.
۷۸. من روی اهمیت یک پروسه همه شمول صلح به رهبری افغانها و مشارکت با معنی زنان، جوانان و اقلیت ها تأکید مینمایم. ملل متحد آماده است تا از همچو یک پروسه همه شمول صلح حمایت نماید.
۷۹. نقش سازنده کشور های منطقه در تأمین مؤفقیت هرگونه گفتگوهای بین الافغانی و همچنان ثبات و انکشاف اقتصادی افغانستان و کشورهای همسایه مهم و حیاتی خواهد بود. تجارت منطقه ای، کمک مراجع تمویل کننده غیرسنتی و اتصال وسیع تر از جمله منافع مشترک بوده و در راستای افزایش خودکفایی افغانستان مهم خواهد بود. روابط کشور بخصوص با پاکستان مهم و محوری خواهد بود. من از نشانه های حسن نیت از سوی اسلام آباد و کابل در راستای بهره گیری از فرصت ها جهت جستجوی زمینه ها برای تجدید روابط استقبال مینمایم. تداوم فرصت پروسه قلب آسیا-استانبول توأم با اعلامیه استانبول که در آن شرکای منطقوی حمایت همه جانبه شانرا از یک پروسه صلح به رهبری و مالکیت افغان ها اعلام نمودند، موجب تشویق بیشتر من گردید.
۸۰. تدابیری را که حکومت در راستای محافظت و تحقق حقوق زنان رویدست گرفت موجب تشویق من گردید. مهم است تا زمینه برای مشارکت فعال زنان در همه سطوح تصمیم گیری فراهم گردد تا دستاوردهای حاصله را تحکیم

بخشیده و حقوق زنان را تحقق دهند. محافظت هایی را که قانون پیش بینی نموده باید بطور کامل عملی گردند، بخصوص در روستاها و ساحات دوردست. موجودیت خشونت جنسی و جنسیتی و همچنان برخوردهای تبعیض آمیز موجب نگرانی اند. از حکومت افغانستان میخواهم تا میکانیزم های جلوگیری و محافظتی را تقویت ببخشد تا برای قربانیان حمایت کافی را فراهم و مرتکبین را به عدالت بکشاند.

۸۱. فضا برای آزادی بیان محدود باقی مانده است، چون کارکنان رسانه ها و مدافعین حقوق بشر پیوسته مورد تهدید و خشونت قرار میگیرند. عاملین همچو حملات غیرقابل قبول باید به محاکمه کشانیده شوند. من از تصویب مقررۀ محافظت از خبرنگاران و کارکنان رسانه ها استقبال نموده و از حکومت افغانستان میخواهم تا یک میکانیزم محافظتی مؤثر را برای مدافعین حقوق بشر ایجاد و تدابیر را برای تأمین مصئونیت آنان عملی نماید.

۸۲. وضعیت اقتصادی در افغانستان موجب نگرانی عمیق است. من از پیشرفت در راستای عملی نمودن چهارچوب حسابدهی متقابل ژنیو که در سال ۲۰۱۸ تصویب گردیده بود، استقبال مینمایم. حتی با تداوم پیشرفت در بخش اصلاحات، منجمله جمع آوری عواید بیشتر، پیش بینی میگردد که حکومت به کسر قابل توجهی بودیجه برای یک آیندۀ قابل پیش بینی مواجه خواهد بود. تأثیر کمبود عواید خطر سرمایه گذاری محدود در برنامه ها را برای انکشاف درازمدت و کاهش فقر بمیان میآورد. تعهد دوامدار مراجع تمویل کننده برای تطبیق کامل پیشنهادات حکومت جهت احیای مجدد رشد بلند اقتصادی و افزایش خود بسندی نیاز خواهد بود. کنفرانس تعهد کمک ها که در سال ۲۰۲۰ برگزار میگردد برای کمک به حکومت افغانستان جهت تحقق اهداف اقتصادی و اجتماعی خودکفایی اش در چهار سال اخیر دهۀ تحول مهم است.

۸۳. سالهای جنگ و حوادث پیهم طبیعی مردم شدیداً نیازمند را در معرض منابع اندک اقتصادی قرار داد و ظرفیت مجادله با بحران های موجود را تضعیف و امید اندک را برای بهبودی در صورت تداوم شرایط موجود بهار آورد. سطح گرسنگی و سوء تغذی علی الرغم سپری شدن خشکسالی بطور خطرناکی بلند باقی مانده و توقع می رود که به تعداد ۱۴.۲۸ میلیون نفر در معرض بحران و یا عدم مصئونیت غذایی در اوایل سال ۲۰۲۰ قرار گیرند. من از مراجع تمویل کننده بین المللی بخاطر پاسخ سخاوتمندانه شان جهت کاهش مشکلات مردم افغانستان تا اکنون سپاسگزار هستم و از آنها میخواهم تا به فراهم ساختن منابع کافی به سازمانهای بشری جهت بسیج ساختن پاسخ شان متناسب به نیازمندیها در کشور ادامه دهند.

۸۴. من از تمام پرسونل ملل متحد در افغانستان و نماینده خاص من تدامیچی یاماموتو بخاطر فداکاری دوامدار شان تحت شرایط پرچالش جهت عملی نمودن تعهدات ما در حمایت از حکومت و مردم افغانستان سپاسگزاری مینمایم.